वरश्चेति ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ ॥१०॥ ॥११॥ १२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३ ॥ २४ ॥

च्यवन उवाच वरश्च गृह्यतां मत्तो यश्च ते संशयो हृदि ॥ तं प्रब्रूहि नरश्रेष्ठ सर्वं संपादयामि ते ॥१॥ कुशिक उवाच यदि प्रीतोसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव ॥
कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्गृहे वासकारितं ॥२॥ शयनं चैकपार्श्वेन दिवसानेकविंशतिं ॥ अकिंचिदुक्त्वा गमनं बहिश्च मुनिपुंगव ॥३॥ अंतर्धानमकस्माच्च पु
नरेव च दर्शनं ॥ पुनश्च शयनं विप्र दिवसानेकविंशतिं ॥४॥ तैलाभ्यक्तस्य गमनं भोजनं च गृहे मम ॥ समुपानीय विविधं यद्दग्धं जातवेदसा ॥५॥ निर्याणं च र
थेनाशु सहसा यत्कृतं त्वया ॥ धनानां च विसर्गस्य वनस्यापि च दर्शनं ॥६॥ प्रासादानां बहूनां च कांचनानां महामुने ॥ मणिविद्रुमपादानां पर्यंकाणां च द
र्शनं ॥७॥ पुनश्चादर्शनं तस्य श्रोतुमिच्छामि कारणं ॥ अतीव ह्यत्र मुह्यामि चिंतयानो भृगूद्वह ॥८॥ न चैवात्राधिगच्छामि सर्वस्यास्य विनिश्चयं ॥ एत
दिच्छामि कार्त्स्न्येन सत्यं श्रोतुं तपोधन ॥९॥ च्यवन उवाच शृणु सर्वमशेषेण यदिदं येन हेतुना ॥ न हि शक्यमनाख्यातुमेवं पृष्ठेन पार्थिव ॥१०॥
पितामहस्य वदतः पुरा देवसमागमे ॥ श्रुतवानस्मि यद्राजंस्तन्मे निगदतः शृणु ॥११॥ ब्रह्मक्षत्रविरोधेन भविता कुलसंकरः ॥ पौत्रस्ते भविता राजंस्ते
जो वीर्यसमन्वितः ॥१२॥ ततस्ते कुलनाशार्थमहं त्वां समुपागतः ॥ चिकीर्षन्कुशिकोच्छेदं संदिधक्षुः कुलं तव ॥१३॥ ततोहमागम्य पुरे त्वामवोचं म
हीपते ॥ नियमं कंचिदारप्स्ये शुश्रूषा क्रियतामिति ॥१४॥ न च ते दुष्कृतं किंचिदहमासादयं गृहे ॥ तेन जीवसि राजर्षे न भवेथास्त्वमन्यथा ॥१५॥ एवं बुद्धिं
समास्थाय दिवसानेकविंशतिं ॥ सुप्तोस्मि यदि मां कश्चिद्बोधयेदिति पार्थिव ॥१६॥ यदा त्वया सभार्येण संसुप्तो न प्रबोधितः ॥ अहं तदैव ते प्रीतो मन
सा राजसत्तम ॥१७॥ उत्थाय चास्मि निष्क्रांतो यदि मां त्वं महीपते ॥ पृच्छेः क्व यास्यसीत्येवं शपेयं त्वामिति प्रभो ॥१८॥ अंतर्हितः पुनश्चास्मि पुनरेव च
ते गृहे ॥ योगमास्थाय संसुप्तो दिवसानेकविंशतिं ॥१९॥ क्षुधितौ मामसूयेथां श्रमाद्वेति नराधिप ॥ एवं बुद्धिं समास्थाय कर्शितौ वां क्षुधा मया ॥२०॥
न च ते भृत्सु सूक्ष्मोपि मन्युर्मनसि पार्थिव ॥ सभार्यस्य नरश्रेष्ठ तेन ते प्रीतिमानहं ॥२१॥ भोजनं च समानाय्य यत्तदादीपितं मया ॥ क्रुद्ध्येथा यदि मात्स
र्यादिति तन्मर्षितं च मे ॥२२॥ ततोहं रथमारुह्य त्वामवोचं नराधिप ॥ सभार्यो मां वहस्वेति तच्च त्वं कृतवांस्तथा ॥२३॥ अविशंको नरपते प्रीतोहं चापि
ते नह ॥ धनोत्सर्गेपि च कृते न त्वां क्रोधः प्रधर्षयत् ॥२४॥

* अडभाव आर्षः